

*Til § 58*

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til lov om offentlige myndigheders registre § 22, stk. 2, og til lov om private registre § 22, stk. 1, 2. pkt. Den har desuden baggrund i direktivets artikel 28, stk. 1 og 4. Enhver registreret kan indgive en anmodning til Datatilsynet om beskyttelse af sine rettigheder efter loven. Herudover kan tilsynet tage sager op af egen drift, såfremt tilsynet finder anledning dertil.

*Stk. 2* er indsat på baggrund af direktivets artikel 25, stk. 4, artikel 25, stk. 6, sidste afsnit, artikel 26, stk. 3, sidste afsnit, samt artikel 26, stk. 4. Det er efter bestemmelsen muligt at tilbagekalde begunstigende afgørelser truffet over for såvel dataansvarlige som registrerede. Det er dog en forudsætning, at tilbagekaldelsen er nødvendig for at efterleve Kommissionens afgørelse.

*Til § 59*

Bestemmelserne afløser de gældende regler i lov om private registre § 23, stk. 1-6. De har endvidere sin baggrund i direktivets artikel 28, stk. 3, 2. pind.

Datatilsynet vil i medfør af bestemmelsen i *stk. 1* kunne påbyde en privat dataansvarlig at opføre med en behandling, der ikke må finde sted efter denne lov, og at berigtige (rette), slette eller blokere bestemte oplysninger, som er omfattet af en sådan behandling. Det bemærkes, at den registrerede i sådanne tilfælde endvidere efter § 37, stk. 2, vil kunne fremsætte anmodning om, at den dataansvarlige skal underrette tredjemand om, at videregivne oplysninger er blevet berigtiget, slettet eller blokeret.

I relation til blokering af oplysninger vil Datatilsynet kunne give påbud herom under særlige betingelser. Tilsynet vil således bl.a. kunne bestemme, at der skal ske blokering af oplysninger til visse formål eller i relation til bestemte modtagere, samt at blokeringen ophæves, når bestemte betingelser er opfyldt.

Efter bestemmelsen i *stk. 2* kan Datatilsynet forbyde visse nærmere angivne fremgangsmåder i forbindelse med behandlingen af oplysninger. Reglen svarer til lov om private registre § 23, stk. 5.

Reglen i *stk. 3* supplerer bestemmelsen i § 41, stk. 3, om, at der skal træffes fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger. Dette svarer til ordningen i lov om private registre § 24, stk. 6. Såfremt der er fastsat nærmere bestemmelser om sikkerhed i henhold til § 41, stk. 5, kan tilsynet alene meddele et sådant påbud i overensstemmelse med disse. Tilsynet kan dog supplere bestemmelserne i overensstemmelse med § 41, stk. 3, såfremt der er tale om

konkrete forhold, som de efter § 41, stk. 5, fastsatte sikkerhedsbestemmelser ikke regulerer.

Bestemmelsen i *stk. 4* medfører, at Datatilsynet vil kunne meddele en eventuel databehandler, som på vegne af en dataansvarlig foretager en behandling som nævnt i stk. 1-3, påbud eller forbud. Dette kan være relevant, såfremt det ikke er muligt for tilsynet at meddele den dataansvarlige de nødvendige påbud eller forbud, f.eks. fordi det ikke er muligt at komme i kontakt med den dataansvarlige, eller hvis den dataansvarlige ikke ønsker at efterleve en afgørelse, som er truffet af tilsynet i henhold til stk. 1-3. Det er en forudsætning, at der ikke er umiddelbar udsigt til, at tilsynet kan meddele den dataansvarlige sin afgørelse efter stk. 1-3 eller til, at den dataansvarlige efterlever tilsynets afgørelse, såfremt denne allerede er truffet og meddelt den dataansvarlige. Det er endvidere en forudsætning, at den fortsatte behandling er til skade for den registrerede eller for andre, f.eks. fordi der foregår en ulovlig videregivelse eller anden udbredelse af personoplysninger.

*Til § 60*

Datatilsynet har efter bestemmelsen i stk. 1 kun afgørelseskompetence med bindende virkning over for andre myndigheder i relation til de bestemmelser, som specifikt er nævnt i bestemmelsen. I andre situationer har tilsynet alene kompetence til at afgive uforbindende udtalelser, jf. stk. 2.

*Til § 61*

Tilsynets afgørelser kan efter bestemmelsen ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Dette svarer til den gældende retstilstand, se f.eks. lov om private registre § 25. Reglen gælder for såvel afgørelser truffet over for offentlige myndigheder, jf. § 60, stk. 1, som for påbud og forbud eller andre afgørelser, meddelt til private dataansvarlige efter f.eks. § 59. Reglen gælder endvidere for afgørelser, som er truffet efter § 64, stk. 1.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at afgørelserne indbringes for Folketingets Ombudsmand.

*Til § 62*

Bestemmelsen i *stk. 1* afløser lov om offentlige myndigheders registre § 26, stk. 1. Den svarer endvidere til lov om private registre § 26, stk. 2. Bestemmelsen har desuden sin baggrund i direktivets artikel 28, stk. 3, 1. pind. Det forhold, at tilsynet kan kræve oplysninger til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser, medfører, at tilsynet bl.a. vil kunne kræve oplysninger med henblik på at afkla-